

รายงานสถานการณ์ศัตรูพืชไร่

วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖

กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช

กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔

E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูพืชไร่

๑. สถานการณ์การปลูกพืชไร่

๑.๑ พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังทั้งหมด ๕๔ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๗,๔๖๐,๙๐๐.๗๗ ไร่
๑.๒ พื้นที่ปลูกอ้อยทั้งหมด ๕๐ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๓,๐๕๐,๐๒๕.๘๙ ไร่
๑.๓ พื้นที่ปลูกข้าวโพดทั้งหมด ๖๓ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๙๘๕,๘๙๑.๘๕ ไร่
๑.๔ พื้นที่ปลูกสับปะรดทั้งหมด ๖๑ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๓๑๙,๗๗๙.๑๕ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูมันสำปะหลัง

๒.๑.๑ เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี สกลนคร ชลบุรี ขอนแก่น จันทบุรี มุกดาหาร และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๘๓๔.๒๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑๑๒ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดคงที่

๑) มันสำปะหลังอายุน้อยกว่า ๓ เดือน	จำนวน	๔๖๘.๐๐ ไร่
๒) มันสำปะหลังอายุ ๓ - ๕ เดือน	จำนวน	๑๕.๐๐ ไร่
๓) มันสำปะหลังอายุ ๖ - ๘ เดือน	จำนวน	๐.๐๕ ไร่
๔) มันสำปะหลังอายุมากกว่า ๘ เดือน	จำนวน	๓๕๑.๑๕ ไร่

๒.๑.๒ เพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพู พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และจังหวัดชลบุรี รวมจำนวน ๖๑๖.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๘๓ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดลดลง ๑๐.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๒๖.๐๐ ไร่)

๑) มันสำปะหลังอายุน้อยกว่า ๓ เดือน	จำนวน	๒.๐๐ ไร่
๒) มันสำปะหลังอายุน้อยกว่า ๓ - ๕ เดือน	จำนวน	๓.๐๐ ไร่
๓) มันสำปะหลังอายุ ๖ - ๘ เดือน	จำนวน	๖๐๒.๐๐ ไร่
๔) มันสำปะหลังอายุมากกว่า ๘ เดือน	จำนวน	๙.๐๐ ไร่

๒.๑.๓ ไรแดง พื้นที่ระบาด ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัด นครราชสีมา กาญจนบุรี อุทัยธานี ขอนแก่น สระแก้ว บุรีรัมย์ ชลบุรี ลพบุรี สกลนคร สุรินทร์ ระยอง และจังหวัดมุกดาหาร รวมจำนวน ๙,๐๑๑.๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒๐๘ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดลดลง ๔๕๓.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙,๔๖๔.๕๐ ไร่)

๑) มันสำปะหลังอายุน้อยกว่า ๓ เดือน	จำนวน	๕,๘๒๔.๕๐ ไร่
๒) มันสำปะหลังอายุ ๓ - ๕ เดือน	จำนวน	๒,๖๖๐.๐๐ ไร่
๓) มันสำปะหลังอายุ ๖ - ๘ เดือน	จำนวน	๑๒๘.๐๐ ไร่
๔) มันสำปะหลังอายุมากกว่า ๘ เดือน	จำนวน	๓๙๙.๐๐ ไร่

๒.๑.๔ เพลี้ยหอย พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา กาญจนบุรี ชลบุรี กาฬสินธุ์ สกลนคร และจังหวัดน่าน รวมจำนวน ๒๓.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๐๓ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดคงที่

๑) มัณสาปะหลังอายุน้อยกว่า ๓ เดือน	จำนวน	๑๐.๐๐ ไร่
๒) มัณสาปะหลังอายุ ๓ - ๕ เดือน	จำนวน	๑๑.๐๐ ไร่
๓) มัณสาปะหลังอายุ ๖ - ๘ เดือน	จำนวน	๒.๐๐ ไร่

๒.๑.๕ โรคพุ่มแจ้ พื้นที่ระบาด ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสกลนคร กาญจนบุรี กำแพงเพชร ฉะเชิงเทรา ชลบุรี อุบลราชธานี และจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๓๕๘.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๔๘ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดลดลง ๔๖.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔๐๔.๐๐ ไร่)

๑) มัณสาปะหลังอายุน้อยกว่า ๓ เดือน	จำนวน	๑.๐๐ ไร่
๒) มัณสาปะหลังอายุ ๓ - ๕ เดือน	จำนวน	๑๔.๐๐ ไร่
๓) มัณสาปะหลังอายุ ๖ - ๘ เดือน	จำนวน	๑๑๖.๐๐ ไร่
๔) มัณสาปะหลังอายุมากกว่า ๘ เดือน	จำนวน	๒๒๗.๐๐ ไร่

๒.๑.๖ โรคใบด่างมัณสาปะหลัง พบการระบาดในพื้นที่ ๑๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา สระแก้ว กาญจนบุรี อุทัยธานี ขอนแก่น ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ปราจีนบุรี ชัยนาท บุรีรัมย์ ระยอง กำแพงเพชร สุรินทร์ เพชรบุรี พิจิตร และจังหวัดชัยภูมิ รวมจำนวน ๕๒,๕๐๑.๓๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐๓๗ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้น ๑๕๑.๗๓ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๒,๓๔๙.๖๕ ไร่)

๑) มัณสาปะหลังอายุน้อยกว่า ๓ เดือน	จำนวน	๖,๕๖๗.๗๕ ไร่
๒) มัณสาปะหลังอายุ ๓ - ๕ เดือน	จำนวน	๑๑,๐๗๒.๔๒ ไร่
๓) มัณสาปะหลังอายุ ๖ - ๘ เดือน	จำนวน	๑๙,๕๑๒.๙๐ ไร่
๔) มัณสาปะหลังอายุมากกว่า ๘ เดือน	จำนวน	๑๕,๓๔๘.๓๑ ไร่

๒.๒ ศัตรูอ้อย

๒.๒.๑ หนอนกออ้อย พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดขอนแก่น อ้อยอายุ น้อยกว่า ๔ เดือน จำนวน ๑๒๐.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๔ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒.๒ โรคเส้ดำ ในจังหวัดอุทัยธานี อ้อยอายุ ๔ - ๙ เดือน รวมจำนวน ๖.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๐๒ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๓ ศัตรูข้าวโพด พบการระบาดหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด (Fall armyworm) พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี สตุล ยะลา และจังหวัดสงขลา รวมจำนวน ๖๓.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๖๔ พื้นที่ระบาด ลดลง ๒๑.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๘๔.๐๐ ไร่)

๑) พื้นที่ระบาดรุนแรงน้อย	จำนวน	๕๔.๐๐ ไร่
๒) พื้นที่ระบาดรุนแรงมาก	จำนวน	๙.๐๐ ไร่

๒.๔ สับประรด พบการระบาดของโรคเหี่ยว พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตราด ฉะเชิงเทรา ระยอง และจังหวัดภูเก็ต รวมจำนวน ๙๕.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๒๙๗ ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๐.๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๔.๕๐ ไร่)

๓. การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูมัณสาปะหลัง

๓.๑.๑ รณรงค์ควบคุมศัตรูมัณสาปะหลังโดยวิธีผสมผสานในพื้นที่ระบาดอย่างต่อเนื่อง

๓.๑.๒ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชที่ ๑ - ๙ ร่วมกับศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนในพื้นที่เสี่ยง ดำเนินการผลิตขยายแตนเบียน *Anagyrus lopezi* แมลงช้างปีกใส และเชื้อราไตรโคเดอร์มา เพื่อควบคุมศัตรูมันสำปะหลังในพื้นที่

๓.๑.๓ เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง สำนักงานเกษตรอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร ลงพื้นที่ให้คำแนะนำเกษตรกรในการป้องกันกำจัดเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง

สำนักงานเกษตรจังหวัดขอนแก่น และสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่สำรวจพื้นที่ระบาดซึ่งจากเดิมพบการระบาดของไรแดงมันสำปะหลัง และเมื่อฝนตกทำให้การระบาดของไรแดงลดลงจึงเห็นร่องรอยการระบาดของเพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพู ได้แนะนำให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาด และได้ประสานขอแมลงศัตรูธรรมชาติจาก ศทอ.ขอนแก่น

๓.๑.๔ ไรแดง สำนักงานเกษตรจังหวัดขอนแก่น และสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่สำรวจพื้นที่ระบาดในพื้นที่ที่ระบาดไม่รุนแรงได้ประสานขอแมลงช้างปีกใสจาก ศทอ.ขอนแก่น มาใช้ควบคุมการระบาด ในพื้นที่ที่พบการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

จังหวัดกาญจนบุรี สำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่สำรวจพื้นที่ระบาด สามารถควบคุมการระบาดได้ และได้ประสานขอแมลงช้างปีกใส จากศทอ.สุพรรณบุรี มาใช้ควบคุมการระบาด

สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ที่พบการระบาด ได้แนะนำให้เกษตรกรให้น้ำแก่มันสำปะหลัง หากมีการระบาดรุนแรง แนะนำให้พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดไรแดง ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร รวมทั้งประชาสัมพันธ์ ให้ปรึกษา และแนะนำผ่านเวทีการจัดอบรม ศจช.

สำนักงานเกษตรจังหวัดอุทัย แจ้งเตือนการระบาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้คำแนะนำในการป้องกันกำจัด และเนื่องจากแปลงที่พบการระบาดเป็นมันสำปะหลังอายุใกล้เก็บเกี่ยว คาดว่าการระบาดจะลดลงหลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว

๓.๑.๕ โรคพุ่มแจ้ สำนักงานเกษตรจังหวัด และสำนักงานเกษตรอำเภอ ลงพื้นที่สร้างการรับรู้ให้คำแนะนำเกษตรกรสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ ในพื้นที่ที่พบการระบาดให้ขุดหรือถอนต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลายนอกแปลง ใช้พันธุ์ที่ปลอดโรค และไม่ใช้ท่อนพันธุ์จากแปลงที่เป็นโรคมารปลูกในฤดูปลูกถัดไป

๓.๑.๖ โรคใบด่างมันสำปะหลัง สร้างการรับรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง เกี่ยวกับความสำคัญ ปัจจัยที่มีผลต่อการระบาดของโรคใบด่างมันสำปะหลัง แนวทางเฝ้าระวัง และการป้องกันกำจัด รวมทั้งส่งเสริมให้เกษตรกรใช้พันธุ์มันสำปะหลังสะอาดและทนทานโรคใบด่างมันสำปะหลัง ได้แก่ พันธุ์ระยอง ๗๒ เกษตรศาสตร์ ๕๐ หัวยบง ๖๐ และพันธุ์อื่นๆ ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานราชการ ยกเว้นพันธุ์อ่อนแอต่อโรคใบด่างมันสำปะหลัง ได้แก่ ระยอง ๑๑ และCMR ๔๓-๐๘-๘๙ และมีการประชาสัมพันธ์แหล่งพันธุ์มันสำปะหลังสะอาดให้เกษตรกรทราบ โดยสามารถติดต่อได้ที่สำนักงานเกษตรจังหวัดใกล้เคียง

๓.๒ การควบคุมศัตรูอ้อย

๓.๒.๑ รณรงค์ควบคุมศัตรูอ้อยโดยวิธีผสมผสานในพื้นที่ที่อาจเกิดการระบาดของศัตรูอ้อย ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์การระบาดของศัตรูอ้อยในพื้นที่เสี่ยง และป้องกันก่อนเกิดการระบาดอย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๒ หนอนกออ้อย ศทอ. จังหวัดนครราชสีมา ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา และสำนักงานเกษตรอำเภอลำทะเมนชัย ลงพื้นที่สำรวจพื้นที่ระบาด พบการทำลายของหนอนกออ้อยสีชมพู ได้แนะนำการจัดการโดยวิธีผสมผสาน สนับสนุนแมลงหางหนีบจำนวน ๑๐,๐๐๐ ตัว และแตนเบียนไซทริโคแกรมมาจำนวน ๘๐ แผ่น ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ รวมทั้งแนะนำการผลิตขยายแมลงหางหนีบโดยวิธีอย่างง่าย เพื่อเป็นการจัดการหนอนกออ้อยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

๓.๒.๓ โรคแสด้า แนะนำเกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรคให้ตัดแสด้าออกก่อนที่เชื้อหุ้มแสด้าจะหลุดออก นำไปทำลายนอกแปลง หรือจุดตันที่เป็นโรคไปเผาทำลาย ไม่ควรไว้ต่ออ้อยที่เป็นโรค แนะนำการใช้พันธุ์ต้านทาน การแช่ท่อนพันธุ์ด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มา หรือสารกำจัดโรคพืชก่อนปลูก ในแปลงที่พบการระบาดรุนแรง ควรไถทิ้งนำไปทำลายนอกแปลง พักแปลงหรือเปลี่ยนพืชปลูก เพื่อป้องกันไม่ให้เป็นแหล่งของเชื้อแพร่ระบาดต่อไป

๓.๓ การควบคุมศัตรูข้าวโพด

หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด แนะนำเกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เก็บกลุ่มไข่หรือตัวหนอนทำลายทิ้งนอกแปลง ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แมลงหางหนีบ มวนเพชฌฆาต มวนพิฆาต และแตนเบียนไข่ทริโคแกรมมา หากพบการระบาดรุนแรงควรพ่นสารเคมีตามคำแนะนำ

๓.๔ การควบคุมศัตรูสับปะรด

ประชาสัมพันธ์และแจ้งเตือนการระบาดของโรคเหี่ยวในสับปะรด เพื่อให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดในพื้นที่ ถอนต้นที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลง แนะนำเกษตรกรใช้หน่อพันธุ์ปลอดโรค และให้กำจัดเพลี้ยแป้งซึ่งเป็นพาหะของโรคเหี่ยวสับปะรด

แจ้งเตือนการระบาดศัตรูพืช โดยการจัดทำข่าวเตือนการระบาดศัตรูพืช เผยแพร่ทางเว็บไซต์กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย และสื่อโซเชียลมีเดีย

๔. คำแนะนำและการป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่พบการระบาด

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
1. มันสำปะหลัง	1. เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง	1. ไถและพรวนดิน เพื่อลดปริมาณของเพลี้ยแป้งมันสำปะหลังที่อยู่ในดิน 2. ใช้ท่อนพันธุ์ที่สะอาด ปราศจากเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง 3. การควบคุมโดยใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ - แมลงช้างปีกใส โดยระยะที่เหมาะสมคือ ระยะไข่ที่ใกล้ฟักเป็นตัวอ่อน อัตราการปล่อยในพื้นที่ระบาดน้อย 100 ตัว ต่อไร่ หรือในพื้นที่ระบาดมาก 200 – 500 ตัว ต่อไร่ โดยปล่อยประมาณ 4 ครั้ง - แตนเบียนเพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพู ควรปล่อยให้กระจายทั่วแปลง เนื่องจากแตนเบียนเพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพูเจริญเติบโตเร็ว และขยายพันธุ์ได้อย่างน้อย 10 เท่า ในทุกชั่วอายุ โดยปล่อยในอัตรา 50 คู่ ต่อไร่ เมื่อเริ่มพบการระบาด หรือปล่อยในอัตรา 200 คู่ต่อไร่ เมื่อพบการระบาดรุนแรง และหลังปล่อยแตนเบียนและหลังปล่อยแตนเบียนเพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพูให้งดการพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช 4. แช่ท่อนพันธุ์ด้วยสารฆ่าแมลง เป็นเวลา 5 – 10 นาที ได้แก่ - ไทอะมีโทกแซม (thiamethoxam) 25% WG อัตรา 4 กรัม - อิมิดาโคลพริด (imidacloprid) 70% WG อัตรา 4 กรัม

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>- ไดโนทีฟูแรน (dinotefuran) 10% WP อัตรา 40 กรัม โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร</p> <p>5. เมื่อพบการระบาด ถอนต้นมันสำปะหลังและเก็บทำลายนอกแปลง</p> <p>6. พ่นสารฆ่าแมลงเฉพาะจุดที่พบเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไทอะมีโทกแซม (thiamethoxam) 25% WG อัตรา 4 กรัม - อิมิดาโคลพริด (imidacloprid) 70% WG อัตรา 4 กรัม - โคลโทอะนิติน (clothianidin) 16 % SG อัตรา 10 กรัม - ไดโนทีฟูแรน (dinotefuran) 10% WP อัตรา 20 กรัม - โปรไทโอฟอส (prothiofos) 50% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร - พิริมิฟอส-เมทิล (pirimiphos-methyl) 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร
	2. ไรแดง	<p>1. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวง่าสตีธอรัส ตัวปีกสั้น และไรตัวห้า</p> <p>2. หลีกเลี่ยงการปลูกมันสำปะหลังในช่วงฤดูแล้ง หรือฝนทิ้งช่วงเป็นระยะเวลานาน</p> <p>3. หากเริ่มพบการเข้าทำลายของไรแดงควรเก็บทิ้งหรือทำลายเพื่อลดการเพิ่มปริมาณของไรแดง ในสภาพที่เหมาะสมอาจเกิดการระบาดขึ้นอย่างรวดเร็ว</p> <p>4. พ่นสารฆ่าแมลง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เฮกซีไทอะซอกซ์ (hexythiazox) 1.8% EC อัตรา 100 มิลลิลิตร - ทีบูเฟนไพแรด (tebufenpyrad) 36% EC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตร - ไพริดาเบน (pyridaben) 20% WP อัตรา 10 - 15 กรัม - ไซฟลูมิโทเฟน (cyflumetofen) 20% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร - สไปโรมีซิเฟน (spiromesifen) 24% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร <p>โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบไรแดงทำลายบริเวณใบส่วนยอด และใบส่วนล่างเริ่มแสดงอาการเหี่ยว โดยเฉพาะพืชยังเล็ก พ่นให้ทั่วทั้งต้น ใต้ใบ และบนใบ จำนวน 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 10 วัน</p>
	3. เพลี้ยหอย	<p>1. ใช้ท่อนพันธุ์ที่สะอาด ปราศจากเพลี้ยหอย</p> <p>2. ให้แช่ท่อนพันธุ์ด้วยสารฆ่าแมลง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาลาไทออน (malathion) 83% EC อัตรา 80 มิลลิลิตร - ไทอะมีโทกแซม (thiamethoxam) 25% WG อัตรา 4 กรัม

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>- อิมิดาโคลพริด (imidacloprid) 70% WG อัตรา 4 กรัม โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร แช่ท่อนพันธุ์นาน 10 นาที ผึ่งให้แห้งก่อนปลูก</p> <p>3. หากพบการระบาด ให้ถอนต้นมันสำปะหลังที่พบเพลี้ยหอย และเก็บไปทำลายนอกแปลง</p> <p>4. พ่นสารฆ่าแมลง ได้แก่</p> <p>- ไทอะมีโทกแซม (thiamethoxam) 25% WG อัตรา 4 กรัม</p> <p>- อิมิดาโคลพริด (imidacloprid) 70% WG อัตรา 4 กรัม โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมกับไวต์ออยล์ (whiteoil) 67% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเฉพาะจุดที่พบเพลี้ยหอยเข้าทำลาย</p>
	<p>4. โรคพุ่มแจ้ (เชื้อไฟโตพลาสมา)</p>	<p>1. ใช้พันธุ์ที่ปลอดโรค หรือจากต้นพันธุ์มันสำปะหลังที่ไม่แสดงอาการของโรค</p> <p>2. ขุดหรือถอนต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลายนอกแปลง</p> <p>3. หลีกเลี่ยงการขนย้ายท่อนพันธุ์จากแหล่งที่มีโรคไปสู่แหล่งที่ยังไม่เคยมีการระบาด</p> <p>4. กำจัดวัชพืชที่แหล่งพักเชื้อ หรือเป็นที่อาศัยของแมลงพาหะนำโรคในแปลง เช่น ต้นสาบม่วง</p> <p>5. กำจัดแมลงพาหะนำโรค เช่น เพลี้ยจักจั่น</p>
	<p>5. โรคใบด่างมันสำปะหลัง (เชื้อไวรัส <i>cassava mosaic virus</i>)</p>	<p>1. ปลูกมันสำปะหลังสะอาดและทนทานโรคใบด่างมันสำปะหลัง ได้แก่ พันธุ์ระยอง 72 เกษตรศาสตร์ 50 ห้วยบง 60 ระยอง 90 และพันธุ์อื่นๆ ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานราชการ</p> <p>2. ไม่ควรปลูกพันธุ์อ่อนแอต่อโรคใบด่างมันสำปะหลัง ได้แก่ ระยอง 11 และ CMR 43-08-89</p> <p>3. ไม่ใช้ท่อนพันธุ์จากแหล่งที่พบการระบาดของโรค หรือแหล่งที่พบอาการของโรค ท่อนพันธุ์ที่ไม่ทราบแหล่งที่มาและท่อนพันธุ์ที่ปนเปื้อนเชื้อไวรัสใบด่างมันสำปะหลัง</p> <p>4. ตรวจสอบแปลงมันสำปะหลังอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นเป็นโรค</p> <p>- พบโรคกระจายทั่วแปลง ให้ทำลายทั้งแปลง</p> <p>- พบโรคเป็นหย่อม ให้ทำลายเฉพาะต้นเป็นโรค</p> <p>5. ทำลายต้นมันสำปะหลังที่แสดงอาการของโรคใบด่างด้วย 3 วิธี ดังนี้</p>

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<ul style="list-style-type: none">- <u>วิธีฝังกลบ</u> โดยฝังกลบต้นที่เป็นโรค ในหลุมที่ลึกไม่น้อยกว่า 2 - 3 เมตร ราดด้วยสารกำจัดวัชพืช ได้แก่ อะมีทรีน (ametryn) 80% WG หรือซัลเฟนทราโซน (sulfentrazone) 48% SC หรือไดยูรอน (diuron) 80% WP ก่อนกลบด้วยดินหนาไม่น้อยกว่า 0.5 เมตร- <u>วิธีใส่ถุข/กระสอบ</u> โดยนำต้นที่เป็นโรคตัดเป็นท่อนใส่ถุข/กระสอบ มัดปากให้แน่น แล้วนำไปตากแดดไม่น้อยกว่า 7 วัน หรือจนกว่าต้นมันสำปะหลังจะตาย- <u>วิธีบดสับ</u> โดยนำต้นที่เป็นโรคเข้าเครื่องบดป่นหรือเครื่องสับย่อย โดยบุพลาสติกรองพื้นให้เศษต้นที่ถูกทำลายอยู่บนพลาสติก แล้วคลุมกองด้วยพลาสติกตากแดดให้ต้นมันสำปะหลังแห้งตาย <p>6. กำจัดแมลงหิวข้าวยาสูบ โดยพ่นสารเคมีกำจัดแมลง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none">- อิมิดาโคลพริด (imidacloprid) 70% WG อัตรา 6 – 12 กรัม- ไบเฟนทรีน (bifenthrin) 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตร <p>โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร</p> <p>7. เฝ้าระวังการระบาดของไวรัสใบด่างในพืชอาศัยอื่นๆ ที่มีแมลงหิวข้าวยาสูบเป็นพาหะ โดยหลีกเลี่ยงการปลูกพืชอาศัยของแมลงหิวข้าวยาสูบ เช่น กระเพรา โหระพา ผักชีฝรั่ง พริกมะเขือ มันฝรั่ง และพืชตระกูลถั่ว และพืชอาศัยของเชื้อไวรัสใบด่างมันสำปะหลัง เช่น สับดูดำ ละหุ่ง บริเวณแปลงปลูกมันสำปะหลัง</p> <p>8. หลีกเลี่ยงการเคลื่อนย้ายท่อนพันธุ์จากแหล่งที่พบอาการของโรคไปสู่แหล่งปลูกอื่น</p>
2. อ้อย	1. โรคเส้ด้า (เชื้อรา <i>Ustilago scitaminea</i>)	<ol style="list-style-type: none">1. ใช้พันธุ์ต้านทาน เช่น พันธุ์อุทอง 15 พันธุ์ LK 92-112. ก่อนปลูกแช่ท่อนพันธุ์ด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มา หรือสารกำจัดโรคพืช ได้แก่<ul style="list-style-type: none">- ไตรอาไดมีฟอน (triadimefon) 25% WP อัตรา 40 กรัม- โพรพิโคนาโซล (propiconazole) 25% EC อัตรา 16 มิลลิลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร แช่นาน 30 นาทีก่อนปลูก3. โถแปลงอ้อยต่อที่เป็นโรครุนแรงทิ้งไม่ให้เป็นแหล่งแพร่เชื้อในแหล่งปลูก4. เมื่อพบกออ้อยเริ่มแสดงอาการเส้ด้า ควรตัดเส้ด้าออกขณะเริ่มปรากฏอาการ ก่อนที่เยื่อหุ้มเส้ด้าจะหลุดออก นำใส่ถุงไปทำลาย

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>นอกแปลงปลูก หรือชุดกอเป็นโรคออกเฝ้าทำลาย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดไปยังกอข้างเคียง</p> <p>5. ปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อลดการสะสมของเชื้อในแปลง</p>
	2. หนอนกออ้อย	<p>1. ในแหล่งชลประทาน ควรให้น้ำเพื่อให้อ้อยแตกหน่อชดเชย</p> <p>2. ปลอ่ยแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมา อัตรา 30,000 ตัวต่อไร่ ต่อครั้ง ปลอ่ยติดต่อกัน 2 - 3 ครั้ง ใช้ช่วงที่พบกลุ่มไข่ของหนอนกออ้อย</p> <p>3. ปลอ่ยแมลงทางหนี้อัตรา 500 ตัวต่อไร่ โดยปลอ่ยให้กระจายทั่วแปลง และควรปลอ่ยให้ชิดกออ้อย และใช้ใบอ้อยหรือฟางที่เปียกชื้นคลุม จะช่วยให้โอกาสรอดสูงขึ้น และทำการปลอ่ยซ้ำถ้าการระบาดยังไม่ลดลง ใช้ช่วงที่พบหนอนกออ้อย และกลุ่มไข่ของหนอนกออ้อย ถ้าปลอ่ยแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมา ก็ไม่ต้องปลอ่ยแมลงทางหนีบ เพราะแมลงทางหนีบจะกินแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมา</p> <p>4. เมื่ออ้อยอายุ 1 เดือน หรือเมื่ออ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยว ร้อยละ 10 ควรพ่นสารฆ่าแมลงเดลทาเมทริน (deltamethrin) 3% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 2 - 3 ครั้ง ห่างกัน 14 วัน</p> <p>5. เมื่อพบการระบาดของหนอนกออ้อยและทำให้อ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยวมากกว่าร้อยละ 10 ควรพ่นสารฆ่าแมลง ได้แก่ อินดอกซาคาร์บ (indoxacarb) 15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล (chlorantraniliprole) 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือลูเฟนนูรอน (lufenuron) 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>***หมายเหตุ ควรหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีในแปลงที่ปลอ่ยแตนเบียนไข่ไตรโครแกรมมา และแมลงทางหนีบ</p>
3. ข้าวโพด	หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด	<p>1. ไถพรวนและตากดิน เพื่อกำจัดดักแด้ที่อยู่ในดิน</p> <p>2. เก็บกลุ่มไข่หรือตัวหนอนทำลายทิ้งนอกแปลง</p> <p>3. คลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูก ด้วยสารไซแอนทรานิลิโพรล (cyantraniliprole) 20% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม ใส่สารลงไปในถุงพลาสติกปิดปากถุงให้สนิทรีดสารให้ทั่วถุงแล้วจึงเปิดปากถุง นำเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดใส่ลงไป มัดปากถุง โดยทำให้ถุงพองลมเขย่าให้ทั่ว เปิดปากถุงผึ่งเมล็ดพันธุ์ให้แห้งใน</p>

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>ที่ร่มแล้วจึงนำไปปลูก</p> <p>4. ปลอ่ยแมลงศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียนไตรโคแกรมมา แมลงหางหนีบ มวนพิฆาต เป็นต้น</p> <p>5. ใช้สารชีวภัณฑ์ พ่นด้วยเชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเยนซิส สายพันธุ์ไอซาไว หรือสายพันธุ์ เคอร์สตากี้ อัตรา 80 กรัมหรือ มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>6. หากพบการระบาดของรุนแรงควรพ่นสารเคมีตาม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - สไปนีโทแรม (spinetoram) 12 % SC อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือ 25 % WG อัตรา 10 กรัม - อีมาเมกตินเบนโซเอท (emamectin benzoate) 5% WG อัตรา 10 กรัม หรือ 1.92 % EC อัตรา 20 มิลลิลิตร - คลอร์ฟินาเพอร์ (chlorfenapyr) 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตร - เมทอกซีฟีโนไซด์ (methoxyfenozide) + สารสไปนีโทแรม (spinetoram) 30+6% SCอัตรา 30 มิลลิลิตร - อินดอกซาคาร์บ (indoxacarb) 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตร - คลอแรนทรานิลิโพรล (chlorantraniliprole) 5.17% SC อัตรา 30 มิลลิลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะไมด์ (flubendiamide) 20% WG อัตรา 10 กรัม <p>โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น ทุก 7 วัน และให้สลักกลุ่มสาร</p>
<p>4. สับปะรด</p>	<p>โรคเหี่ยว (เชื้อไวรัส <i>Pineapple mealybug wilt associated virus</i>)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำความสะอาดแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งอาศัยของมดและเพลี้ยแป้ง 2. การเตรียมดินให้ตัดต้นและป็นต่อเก่าสับปะรดทิ้งไว้ 2 - 3 เดือน พร้อมทั้งเก็บซากเหง้าต้นสับปะรดและซากวัชพืชมาทำลายนอกแปลง เพื่อกำจัดไวรัสและแมลงพาหะที่ยังอาศัยอยู่ 3. ก่อนปลูกต้องมีการไถและพรวนดินหลายๆ ครั้ง ตากดินอย่างน้อย 2 สัปดาห์ เพื่อลดปริมาณเพลี้ยแป้งและศัตรูชนิดอื่นที่อยู่ในดิน 4. ใช้หน่อพันธุ์ที่สะอาดปราศจากเพลี้ยแป้งและโรคเหี่ยว และหลีกเลี่ยงการนำหน่อหรือจุกพันธุ์สับปะรดจากแหล่งที่มีการระบาดของโรคไปปลูกหรือขยายพันธุ์ในแหล่งที่ยังไม่มีโรคนี้อระบาด 5. แخذหน่อพันธุ์เพื่อกำจัดเพลี้ยแป้งที่ติดมากับหน่อพันธุ์ ด้วยสารเคมีกำจัดแมลงตามคำแนะนำ

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		6. เมื่อพบต้นเป็นโรคให้ถอนต้นสับปะรดที่แสดงอาการใส่ถุงพลาสติกไปทำลายนอกแปลง ขณะเคลื่อนย้ายต้องระมัดระวังไม่ให้เปลือกแป้งร่วงลงสู่พื้น 7. เมื่อพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง ควรกำจัดออกจากแปลง 8. การใช้เหยื่อพิษกำจัดมด หวานสารไฮดราเมทิลโนน (hydramethylnon) 0.73% GR อัตรา 275 กรัม ต่อไร่ หวาน 2 ครั้ง โดยหวานพร้อมปลุก และหลังปลุก 6 เดือน

๕. การคาดการณ์ศัตรูพืช ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๖

ภาคเหนือ

- มันสำปะหลัง ระวัง เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง ไธแดง โรคพุ่มแจ้ โรคแอนแทรคโนส และโรคใบด่าง
- อ้อย ระวัง หนอนกออ้อย ตัวหนอนดียว และโรคใบขาวอ้อย
- ข้าวโพด ระวัง หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด และหนอนเจาะลำต้นข้าวโพด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- มันสำปะหลัง ระวัง เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง ไธแดง โรคพุ่มแจ้ โรคแอนแทรคโนส และโรคใบด่าง
- อ้อย ระวัง หนอนกออ้อย ตัวหนอนดียว แมลงนูนหลวง และโรคใบขาวอ้อย
- ข้าวโพด ระวัง หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด และหนอนเจาะลำต้นข้าวโพด

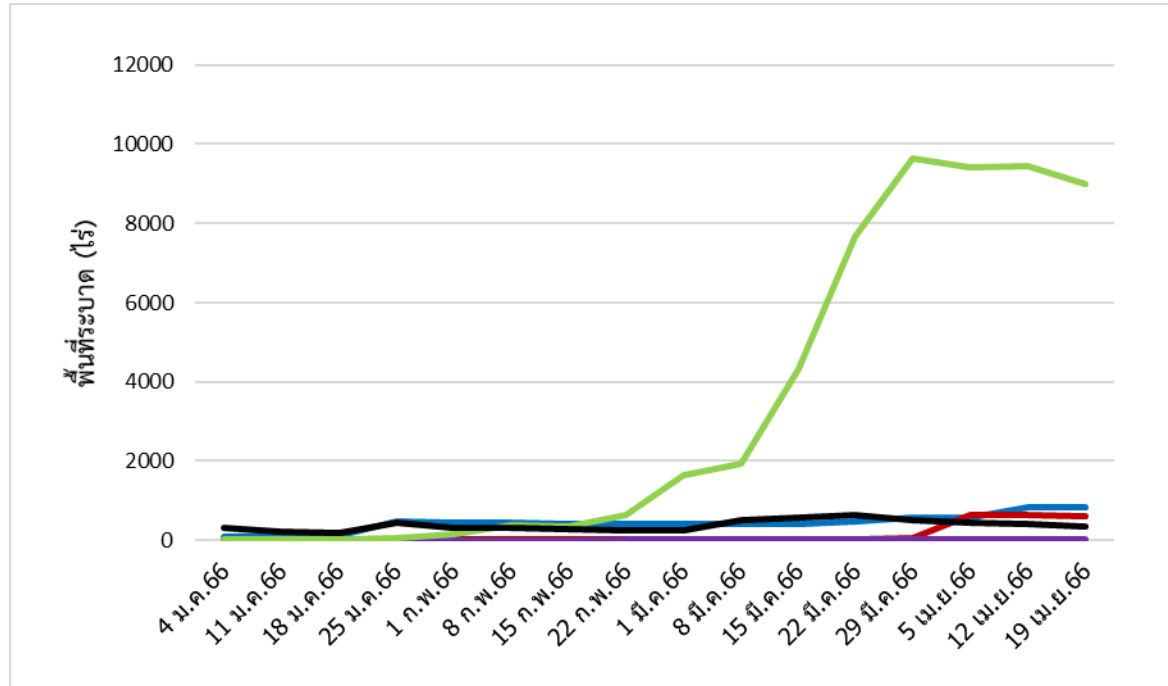
ภาคกลาง และภาคตะวันออก

- มันสำปะหลัง ระวัง เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง เพลี้ยหอย แมลงนูนหลวง โรคพุ่มแจ้ และโรคใบด่าง
- อ้อย ระวัง หนอนกออ้อย แมลงนูนหลวง จักจั่น และโรคใบขาวอ้อย
- ข้าวโพด ระวัง หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด และหนอนเจาะลำต้นข้าวโพด
- สับปะรด ระวัง เพลี้ยแป้ง และโรคเหี่ยว

ภาคใต้

- ข้าวโพด ระวัง หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด และโรคราน้ำค้าง

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูมันสำปะหลัง ปี ๒๕๖๕
ภาพรวมทั้งประเทศ

	เพลี้ยแป้ง	๕๘๑.๗๐	ไร่
	เพลี้ยแป้งสีชมพู	๖๑๖.๐๐	ไร่
	ไรแดง	๙,๐๑๑.๕๐	ไร่
	เพลี้ยหอย	๒๓.๐๐	ไร่
	โรคพุ่มแจ้	๓๕๘.๐๐	ไร่